

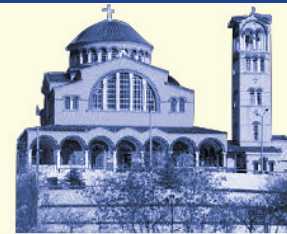
ΕΥΗΧΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

ΝΕΑΝΙΚΕΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ Ι. Ν. ΑΓΙΟΥ ΑΧΙΛΛΙΟΥ

• ιστοσελίδα Ι. Ν. Αγ. Αχιλλίου: www.inaa.gr | • e-mail: inaagr@gmail.com | • τηλέφωνο: 2410 537-159

Χαίρει ἔχουσα, ἡ Θεσσαλία, σὲ ἀκοίμητον, φρογρόν, προστάτην,
καὶ τῆς Λαρίσης ἡ πόλις ἀδάμαντα, ἡ Ἐκκλησία τὴν εὐήχον σάλπιγγα,
τὸ τοῦ Υἱοῦ ὁμοούσιον κηρύσσας, Πάτερ Ἅγιε Ἱεράρχα Ἀχίλλιε,
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτεγε, δωρῆσασθαι εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΤΕΥΧΟΣ 36

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2024

Το στάδιο των αρετών

Η Κυριακή της Τυρινής είναι η τελευταία του πρώτου μέρους του Τριωδίου. Από την επομένη ημέρα, την Καθαρά Δευτέρα, αρχίζει το δεύτερο μέρος του Τριωδίου, η Μεγάλη Τεσσαρακοστή, που θα τελειώσει το Σάββατο του Λαζάρου, οπότε θα ακολουθήσει το τρίτο μέρος του, η Μεγάλη εβδομάδα.

Από την Καθαρά Δευτέρα λοιπόν αρχίζει η περίοδος της νηστείας. Της πνευματικής και σωματικής προετοιμασίας για το Πάσχα. Για την υποδοχή της λαμπροφόρου Αναστάσεως του Χριστού. Για αυτό η Εκκλησία υπενθυμίζει το συγκλονιστικό γεγονός της παρακοής των πρωτοπλάστων στον Παράδεισο. Της παράβασης δηλαδή εκ μέρους τους της εντολής της νηστείας, που είχε ως συνέπεια την εξορία τους από τον Παράδεισο.

Αυτή η εξορία έφερε τον Χριστό στον κόσμο και υπέστη τα οδυνηρά Πάθη για τη σωτηρία του κόσμου. Για να ζήσει και να ευτυχήσει αιώνια ο κόσμος. Για να κερδίσει την παραδείσια ζωή. Είναι χαρακτηριστική η έκφραση της υμνωδίας της Εκκλησίας: «Δια ξύλου ο Αδάμ Παραδείσου γέγονεν άποικος, δια ξύλου δε σταυρού ο ληστής Παράδεισον ώκησεν...».

Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι, παρότι ο Θεός παρέσχε στους πρωτοπλάστους τη δυνατότητα μετανοίας με την ομολογία της ενοχής τους, αυτοί την αρνήθηκαν μεταθέτοντας την ευθύνη ο ένας στον άλλον. Γι' αυτό και τιμωρήθηκαν. Τιμωρήθηκαν και γιατί αμάρτησαν, αλλά και γιατί δεν μετανόησαν. Αυτή η συμπεριφορά τους παρατηρείται κάθε τόσο και από εμάς στη ζωή και στην κοινωνία. Επιρρίπτουμε καθένας την ευθύνη των παραβάσεών μας στους άλλους. Και επιβεβαιώνεται έτσι η αλήθεια της διήγησης της Αγίας Γραφής. Αποδεικνύουμε με αυτή τη συμπεριφορά ότι είμαστε γνήσια τέκνα του Αδάμ και της Εύας... Από την άλλη, η μετάνοια και η ομολογία της αμαρτίας έχει λυτρωτική δύναμη. Ανακουφίζει τον ψυχοσωματικό οργανισμό.

Ο λόγος της μετάνοιας και της επιστροφής στον Θεό κυριαρχεί όλη την περίοδο του Τριωδίου. Τόσο στα αγιογραφικά αναγνώσματα, όσο και στους εκκλησιαστικούς ύμνους. Επιμένει μάλιστα ιδιαιτέρως σε αυτόν τον λόγο η Εκκλησία. Από την αρχή του Τριωδίου ψάλλει μελωδικά: «Της μετάνοιας άνοιξόν μοι πύλας, Ζωοδότα...» Και ζητάει να είναι διαρκής η προσπάθεια εκρίζωσης της επιθυμίας του κακού, που είναι η γενεσιουργός αιτία κάθε αμαρτίας.

Προβάλλει δε η Εκκλησία ως μέσα εκρίζωσης της αμαρτίας και των κακών επιθυμιών που φωλιάζουν

μέσα μας την προσευχή, τη νηστεία και την ελεημοσύνη με τη συγχωρητικότητα. Σε αυτά επιμένει και η ευαγγελική περικοπή της Κυριακής της Τυρινής (Ματθ. 6,14-21). Ορίζει μάλιστα και πως πρέπει να γίνονται οι ευσεβείς αυτές πράξεις, για να είναι αρεστές στον Θεό. Γιατί δεν έχει νόημα η νηστεία, αν δεν συνοδεύεται από αμνησικακία και ελεημοσύνη. Αληθινή νηστεία δεν είναι μόνον η αποχή από τις τροφές, δηλαδή η νηστεία της χύτρας, αλλά και η «των κακών αλλοτρίωσις» κατά τον Μέγα Βασίλειο. Αρχαίος μάλιστα εκκλησιαστικός συγγραφέας προτρέπει: «Νηστεύσωμεν, ίνα ελεήσωμεν». Να δώσουμε ελεημοσύνη ό,τι θα δίναμε για τα καταλύσιμα φαγητά.

Τονίζει δε η ευαγγελική περικοπή της Κυριακής της Τυρινής πως δεν αποδεικνύει ειλικρίνεια απέναντι στον Θεό η υποκριτική συμπεριφορά μας. Όπως αυτή των Φαρισαίων, που έμεναν στους εξωτερικούς τύπους και στις εκδηλώσεις πένθους και συντριβής για τις αμαρτίες τους. Έπαιζαν κατά το κοινώς λεγόμενο θέατρο. Υποκρίνονταν το νηστευτή, τον ελεήμονα κλπ, ενώ δεν ήταν.

Και η αποστολική περικοπή της ημέρας (Ρωμ. 13,13 κ.εξ.) αποτελεί εγερτήριο σάλπισμα. Σαλπίζει να ξυπνήσουμε από τον ύπνο της αδιαφορίας και της αμαρτίας. «Η νύκτα, λέει, προχώρησε, η ημέρα πλησιάζει. Ας πετάξουμε τα έργα του σκότους και ας ντυθούμε τα όπλα του φωτός...». Η ανάγνωση της περικοπής αυτής συγκλόνισε τον ιερό Αυγουστίνο. Ένα από τα μεγαλύτερα πνεύματα της αρχαιότητας, που είχε πολύ νέος κατακυλήσει στο βίο των ηδονών. Τη διάβασε σε μια στιγμή έντονου προβληματισμού, ύστερα από μια φωνή που άκουσε να τον προτρέπει: Πάρε και διάβασε. Πήρε την Αγία Γραφή και καθώς την άνοιξε, βρέθηκε σ' αυτό το εδάφιο. Το διάβασε με λαχτάρα και άναψε μέσα του ο πόθος εγκάταλειψης της ως τότε άστατης ζωής του και της επιστροφής του στον Χριστό.

Πόσο επίκαιροι είναι αλήθεια και για μας σήμερα, για την καταναλωτική μας κοινωνία, οι λόγοι αυτοί του Ευαγγελίου, του Αποστόλου και της Εκκλησίας γενικά. Πάντοτε, μα ιδιαίτερα τώρα που βρισκόμαστε στην αρχή της μεγάλης Τεσσαρακοστής και ετοιμαζόμαστε να αρχίσουμε τον καλόν της νηστείας αγώνα. Και πόσο ζημιωνόμαστε, αν τους προσπερνούμε αδιάφορα και τους αθετούμε!

Καλή Σαρακοστή!

Βασίλειος

Οι άγιοι Ακύλας και Πρίσκιλλα:

παράδειγμα προς μίμηση για τους χριστιανούς συζύγους.

Βίος: Οι άγιοι Ακύλας και Πρίσκιλλα ήταν ζεύγος

Ιουδαίων που αρχικά ζούσε στην Ρώμη από όπου αναγκάστηκε να καταφύγει στην Κόρινθο, λόγω του διωγμού των Εβραίων από τον Ρωμαίο αυτοκράτορα Κλαύδιο (41-54 μ.Χ.). Στην Κόρινθο οι άγιοι μυήθηκαν στον Χριστιανισμό από τον Απόστολο Παύλο. Ακούσαν το επάγγελμα του σκηνοποιού (όπως και ο άγιος Παύλος) και τον ακολούθησαν στις αποστολικές του περιοδείες. Το σπίτι τους ήταν «κατ' οίκον εκκλησία». Οι άγιοι με παρρησία ενώπιον του Θεού, όσο ζούσαν βοήθησαν πολλούς να μετανοήσουν και να πιστέψουν στον Θεό. Για το τέλος τους άλλοι συναξαριστές αναφέρουν πως κοιμήθηκαν εν ειρήνη και άλλοι πως αξιώθηκαν μαρτυρικού τέλους από τους ειδωλολάτρες. Η μνήμη τους εορτάζεται στις 13 Φεβρουαρίου.

Η αξία του παραδείγματός τους: Οι άνθρωποι που με αρετή και άσκηση έζησαν μέσα στον γάμο και αντιμετώπισαν τους ίδιους πειρασμούς αποτελούν παράδειγμα προς μίμηση. Η ορθόδοξη οικογένεια, η

«κατ' οίκον εκκλησία» ήταν και είναι ο φύλακας και ο φορέας του χριστιανικού τρόπου ζωής. Μέσα στην οικογένεια οι γονείς μεταδίδουν στα παιδιά τους με το φυσικό και αβίαστο παράδειγμά τους τις αξίες της πίστεώς μας. Δεν είναι τυχαίο πως οι Τρεις Ιεράρχες προέρχονταν από ευλαβείς και χριστιανικές οικογένειες και μας δίνουν το λαμπρό τους παράδειγμα μέχρι και σήμερα. Οι αρετές της υπομονής, της εγκράτειας, της αγάπης, της ταπεινοφροσύνης βρίσκουν γόνιμο έδαφος σε τέτοιες οικογένειες.

Επομένως είναι κατανοητό πως η αγιότητα δεν είναι προνόμιο και αποκλειστικότητα των μοναχών αλλά δυνατότητα κάθε χριστιανού που έχει ορθή πίστη, μετάνοια και αγωνιστικό φρόνημα. Μόνο με θυσίες και κόπο θα έλθει η σωτηρία μας, ακόμα και στη δύσκολη εποχή μας, καθώς η καλή πνευματική κατάσταση των γονέων θα επιδράσει αθόρυβα και στο οικογενειακό και συγγενικό περιβάλλον.

Την πρεσβεία των αγίων να έχουμε στη ζωή μας!

Βασιλική

Πίστη

25^η Μαρτίου:

Σήμερα, είναι η αρχή του μεγάλου μυστηρίου της σωτηρίας του ανθρώπου. Ο Γαβριήλ, εξαγγέλλει το χαρμόσυνο μήνυμα της ενανθρωπίσεως του Κυρίου στη Θεοτόκο. Ένα ασύλληπτο σχέδιο. Μια ανεπανάληπτη κίνηση θεϊκής αγάπης. «Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν εἶπε· χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν» ... «εἶπε δὲ Μαριάμ· ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ρῆμά σου». (Λουκ, α' 28, 38).

Η υπακοή της Παναγίας στο θέλημα του Θεού, η σοφία Της, η ωραιότητά Της, γεμίζουν τη γη με χαρά. Και καθώς «χαίρει» η Παναγία, χαίρει ολόκληρη η ανθρωπίνη φύση. Μαζί Της ο κόσμος κερδίζει την ευκαιρία να αισθανθεί την άπειρη αγάπη του Δημιουργού. Στον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου, μια από τις σημαντικότερες στιγμές της χριστιανοσύνης, υμνείται παράλληλα και η πίστη της Παναγίας. «Χαίρε πιστὴν καταυγάζουσα φρένας», λέει ο υμνωδός. Με το θείο δώρο της πίστης, φωτίζεται ο νους. Ο καθαρός λογισμός οδηγεί στην καθαρή καρδιά, τον πόθο κάθε πιστού. Ύστερα ο άνθρωπος γίνεται σοφός, αγαθός, δυνατός, φιλόανθρωπος, μακρόθυμος, ελεήμων. (Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής). Όλα χαρακτηριστικά της Παναγίας. Στην καθαρότητά Της, λοιπόν, καθρεπτίζεται η Πίστη Της: «χαίρε στερόν της πίστεως έρεισμα», δηλαδή «χαίρε ισχυρό στήριγμα της πίστεως», αναφωνεί ο λαός και με τη Χάρη Της θεμελιώνει και ο ίδιος την πίστη του.

Όχι τυχαία, επομένως, η ημέρα του Ευαγγελισμού, ταυτίστηκε με την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης του 1821. Εκτός από τη συμβολική σχέση που έχουν οι δύο εορτές, κοινό στοιχείο τους είναι η Πίστη

στον Θεό. Η Θεοτόκος γίνεται πρότυπο Πίστεως και δωρίζει δύναμη στους σκλαβωμένους να ομολογήσουν την Πίστη τους στην Αγία Τριάδα. Γιατί, μπορεί να υπέβασκε στις καρδιές των υπόδουλων Ελλήνων ο πόθος για λευτεριά, η σπίθα, όμως, για την επανάσταση ήταν η Πίστη στον Θεό. Πώς αλλιώς ο φαινομενικά καταδικασμένος αγώνας των Ελλήνων θα πετύχαινε;

Η ελευθερία αποτελούσε απλά ευσεβή πόθο, στη σκλαβωμένη πατρίδα. Η πίστη στον Θεό όμως και η αγάπη για ελευθερία, κυοφορούσαν στις αδούλωτες ψυχές των Ελλήνων την ελπίδα. Η πίστη στον Θεό ήταν αυτή που νίκησε τον φόβο του θανάτου, αψήφησε τη γηρασμένη μεν, ισχυρή δε Οθωμανική Αυτοκρατορία. Το νέφος των νεομαρτύρων μαρτυρά ότι η Ορθόδοξη Εκκλησία ήταν η μόνη πνευματική δύναμη για το υπόδουλο γένος. Όλοι τους ήταν χαρισματικές προσωπικότητες με κοινό γνώρισμά τους τη δυνατή πίστη και την ακλόνητη ομολογία.

Απορεί κανείς, σήμερα, πώς υπήρχαν άνθρωποι που αντίκριζαν με τόση περιφρόνηση το θάνατο. Πώς είχαν τόσο φλογισμένες ψυχές, πώς τόλμησαν το αδύνατο, πώς πολεμούσαν με πείσμα, πέρα από κάθε λογική. Πώς ακόμη, άντεξαν μέσα σε τόσους αιώνες σκλαβιάς και τυραννίας. Αυτά είναι τα θαύματα της ζωντανής πίστης.

400 χρόνια σκλαβιάς. Σκοτάδι, εξευτελισμοί, διωγμοί, στέρση μόρφωσης. Η πατρίδα πάλευε να διατηρήσει την ταυτότητά της μέσα σε περίοδο εξισλαμισμών, παιδομαζώματος, δυσβάσταχτων φόρων, κάθε είδους ταπεινώσεων. Επιζώντας το γένος σ' αυτή τη μακραίωνη σκλαβιά, κράτησε τα ιδανικά του αναλλοίωτα, φύλαξε αλώβητη την εθνική

του συνείδηση και την ορθόδοξη πίστη του:

«Ούκ Εάλω η ρίζα! Ούκ εάλω το Φως !

Ενυπάρχει στο φως η ψυχή σου, στη ρίζα το σώμα σου.

Ουκ εάλω η Βασιλεύουσα ψυχή των Ελλήνων».*

Αυτή την Πίστη στον Θεό, την πίστη στη ζωή, από καιρό πια, έχει ξεχάσει ο ελληνικός λαός. Αρκείται στην καλύτερη των περιπτώσεων, μέσω των αντιπροσώπων του, σε φθηνές φανφάρες περί ελευθερίας και αγάπης των λαών. Στη χειρότερη των περιπτώσεων, αποτυπώνει τη δουλική κατάντια των ραγιαδών – πολιτικών, που υποκλίνονται στους απογόνους των δυναστών του.

Όσον αφορά στη Δεσποτική γιορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, η Παναγία οικοδόμησε με την πίστη της τη χαρά στο πονεμένο και κουρασμένο ελληνικό έθνος. Οι ήρωες του '21 ήταν πεπεισμένοι ότι η μοναδική εγγύηση της επιτυχούς έκβασης του αγώνα τους, ο μοναδικός τρόπος για να ολοκληρωθεί αυτό το θαύμα ήταν η βοήθεια του Τριαδικού Θεού

και της Υπεραγίας Θεοτόκου. Σε αυτό πίστεψαν, αυτό υπηρέτησαν με όλη τη δύναμη της ψυχής τους και έτσι νίκησαν.

Χαρακτηριστικά είναι τα λόγια του Κωνσταντίνου Κανάρη: «Μία δύναμις με άρπαξε... μία δύναμις θεϊκή με γιγάντωσε... Αυτή η θεία δύναμις μου έδωσε θάρρος δια να φθάσω με το πυρπολικό μου στην Τουρκική Ναυαρχίδα... Οι Τούρκοι ήταν τόσοι ώστε εάν έπτυον επάνω μας θα μας έπνιγαν αναμφιβόλως... Εις το όνομα του Κυρίου φώναξα εκείνη τη στιγμή. Έκανα τον Σταυρό μου και πήδηξα στη βάρκα. Οι φλόγες του πυρπολικού μεταδόθηκαν στην Ναυαρχίδα που τινάχθηκε στον αέρα και παρέσυρε στον θάνατο χιλιάδες Τούρκους...»

Χρόνια Πολλά, αδέρφια!

Ασπασία

*Νικηφόρος Βρεττάκος - «Λειτουργία κάτω από την Ακρόπολη»

Ευχές και κάλαντα από τους νέους του Αγίου Αχιλλίου.

Ανήμερα Χριστούγεννα, ημέρα που οι χριστιανοί εορτάζουμε το μεγαλείο της αγάπης του Θεού, την κάθοδο του Θεού στον κόσμο, τη Γέννηση του Θεανθρώπου Ιησού Χριστού, ομάδα Νέων της Σύναξης της

Πέμπτης, που γίνεται στον Άγιο Αχίλλιο, επισκέφθηκαν το Παλιό Νοσοκομείο της πόλης μας. Αμέσως μετά τη Χριστουγεννιάτικη Θεία Λειτουργία, όπως κάθε χρόνο, συγκεντρώθηκαν στην είσοδο της αυλής και όλοι μαζί μπήκαν μέσα στο Νοσηλευτικό ίδρυμα όπου έψαλλαν τα κάλαντα σε όλες τις κλινικές, σκορπώντας σε όλους το μήνυμα των Χριστουγέννων. Παράλληλα αντάλλαξαν ευχές με ασθενείς, συνοδούς και προσωπικό, ενώ στην παιδιατρική κλινική μοίρασαν παιχνίδια. Τους καλαντιστές συνόδευε ο ιατρός και διευθυντής ΤΕΠ του Γενικού Νοσοκομείου, κ. Δημήτρης Μπαμπαλής.

Και με όλα αυτά, έφτασε παραμονή Πρωτοχρονιάς... Μετά τη Θεία Λειτουργία νέοι άνθρωποι με χαρά και αγάπη πήραν τα όργανα και τα τρίγωνα και έσπευσαν στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο της πόλης μας, για να ευχηθούν με τον δικό τους μοναδικό τρόπο για ευλογημένη είσοδο στη νέα χρονιά. Τραγούδησαν με την ψυχή τους Πρωτοχρονιάτικα κάλαντα σε όλες τις κλινικές και σκόρπισαν αισιοδοξία και 2024 ευχές στους ασθενείς κυρίως, αλλά και στο ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό. Το χαμόγελο των ασθενών, το ευχαριστώ των νοσηλευτών και γιατρών, καθώς και το δάκρυ των συγγενών συγκλόνισαν τους καλαντιστές, οι οποίοι αρκετές φορές αδυνατούσαν να τραγουδήσουν από τη συγκίνηση. Ήταν ο καλύτερος τρόπος να ζήσουν πραγματικές γιορτές!

Άνοιξη

Στο πρώτο φιλί της πεταλούδας, στα αγουροζυπνημένα πέταλα της μυγδαλιάς.
Στο πρωινό χάδι του ήλιου, στης θάλασσας την απέραντη γαλήνη.
Στα τερετίσματα των χελιδονιών.
Στον αέρα που μέθυσε από τη μοσχοβολιά του λεμονανθού.
Στα κόκκινα χείλη της παπαρούνας.
Γλυκόπιτο κρασί στο δισκοπότηρο της φύσης.
Στα μυστικά λόγια της ζωής που «εδώ είμαι» ψιθυρίζει.
Στα ανοιχτά παραθυρόφυλλα της καρδιάς.
Κι όλα ξαναγυρνούν στην αρχή.
Σαν κοριτσάκι με τη βελούδινη μενεξεδιά κορδέλα που κυλιέται στην ολόδροση χλόη γελώντας, περιπαίζοντας τον χρόνο.
Ελπίδα, προσμονή κι απαντοχή.
Γλυκύτατό μου έαρ, πάντα εν Σοφία, πάντα εν Λόγω.
Άνοιξη!

Αγγελική

Γκρεμίζοντας τα τείχη...

Ήταν απόφαση από καιρό να γκρεμιστεί ο τοίχος που ήταν ενδιάμεσα σε κουζίνα και χωλ προκειμένου να ανοίξει ο χώρος! Ήρθε ο καιρός να γίνει πράξη! Μηχανικός, συνεργεία, μαστόρια άρχισαν τη δουλειά τους... Για τα σπασίματα, τη σκόνη και τη φασαρία, είναι μια άλλη ιστορία... Αλλά ας είναι, είπα, χρειάζεται... Βλέποντας πόσο δύσκολο είναι να γκρεμίσεις έναν τοίχο, σκέφτηκα Αυτόν που από την στιγμή που ήρθε στη γη γκρέμισε του κόσμου τα τείχη... Ποτέ δεν πήρε τη βαριοπούλα στο χέρι, αλλά με τον λόγο Του χάρισε στον κόσμο την ελευθερία, τον απάλλαξε από τον φόβο, τη θρησκοληψία, την προκατάληψη και έσπασε κάθε διαχωριστική γραμμή που χώριζε τους ανθρώπους. Έριξε τείχη όταν συγχώρεσε την κάθε ανθρώπινη αστοχία και αμαρτία, δίνοντας τη δυνατότητα για μια καθημερινή επανεκκίνηση με προοπτική μία καλύτερη ποιοτική και πνευματική ζωή. Έριξε τείχη θεραπεύοντας ψυχικές και σωματικές παθήσεις και δίνοντας ξανά τη ζωή, χάρισε απλόχερα τη χαρά σε πονεμένους ανθρώπους. Ισοπέδωσε με τον θάνατό Του τον θάνατο και χάρισε με την Ανάστασή Του την αληθινή ζωή κοντά σε Αυτόν, τη μοναδική, την αιώνια. Σκέφτομαι πόσο όμορφες είναι οι ανακαινίσεις που κάνει ο Χριστός καθημερινά στη ζωή μας, συμπορεύομενος στην καθημερινότητα μας...

Αντώνης

Υπάρχει άραγε Θεός;

Από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου και σίγουρα αιώνες πριν υπήρχε η ερώτηση εάν υπάρχει ή όχι Θεός. Θεωρίες και προσεγγίσεις προσπαθούν να απαντήσουν στο ερώτημα! Κάποιες φορές καλοπροαίρετα, άλλες φορές προκειμένου να εξυπηρετηθούν αφηγήματα και αντιλήψεις οι άνθρωποι αναρωτιούνται. Σε μια παρέα που έχει την ίδια αναζήτηση βρέθηκα λίγο καιρό πριν. Αντιλαμβάνομαι όλες τις προσεγγίσεις, η ανασφάλεια του ανθρώπου για την καθημερινότητα του, οι δυσκολίες, οι αδυναμίες και οι ασθένειες, το αναπόφευκτο του θανάτου και το μετά συνθέτουν ένα πράγματι πολύπλοκο ζήτημα. Άκουγα με προσοχή και χωρίς να παρεμβαίνω στην κουβέντα της μεγάλης παρέας την έντονη συζήτηση. Θεωρίες επί θεωριών μάλλον αμφιβόλου ποιότητας, θρησκευτικές αντιλήψεις, γνώση από διάφορες σελίδες του διαδικτύου ακούγονταν προκειμένου ο κάθε συνομιλητής της παρέας μας να υποστηρίξει τη δική του αλήθεια! Στο τέλος ρώτησα απλά, «έχει διαβάσει κάποιος την Καινή Διαθήκη;» Απογοητεύτηκα λίγο.... Αλλά χάρηκα όταν κάποιοι με ρώτησαν κατά πόσο λέει την αλήθεια. Ε, αυτό είναι μια άλλη μεγάλη κουβέντα και ευκαιρία να ανταμώσουμε ξανά. Δεν τους χάλασε η ιδέα! Ούτε και εμένα! Και κάπως έτσι γυρίσαμε ο καθένας σπίτι του...

Αντώνης

Ομιλίες στη Σχολή γονέων στον Άγιο Αχίλλιο.

Φέτος συνεχίζεται για πέμπτη χρονιά στον Ναό μας η Σχολή Γονέων με τον γενικό τίτλο «ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΥΖΥΓΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ». Με την ευλογία του Σεπτού μας Ποιμενάρχου, κ.Ιερωνύμου, το υπόλοιπο πρόγραμμα των ομιλιών έχει ως εξής:

1.ΚΥΡΙΑΚΗ 18 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2024, στις 7 μ.μ. κ.Δημήτρης Λιόβας, Υπεύθυνος Πληροφορικής και νέων τεχνολογιών Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Λάρισας, με θέμα "Ασφάλεια στο διαδίκτυο: κίνδυνοι και τρόποι αντιμετώπισής τους".

2.ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΜΑΡΤΙΟΥ 2024, στις 7 μ.μ. Αρχιμ. Εφραίμ Τριανταφυλλόπουλος, πρωτοσύγκελλος Ι.Μ.Φθιώτιδος «Παθογένειες στις ανθρώπινες σχέσεις μέσα στην οικογένεια».

3.ΣΑΒΒΑΤΟ 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2024, στις 7 μ.μ. Γερόντισσα Θεολογία, Ηγουμένη Ι.Μ.Παναγίας Μικροκάστρου «Η επίδραση της Εκκλησίας στην ελληνική οικογένεια».